

Classis Noord-Holland

Alkmaar, 4 november 2020

Aan alle kerkenraden in Noord-Holland

Het jaar 2020 is een bewogen jaar geworden. In het voorjaar werden we opgeschrikt door COVID-19, en dat heeft ook voor de kerk grote gevolgen gehad. Diensten konden geen doorgang meer vinden en vrijwel het gehele kerkelijk leven kwam tot stilstand. Later werden voorzichtig weer kerkdiensten mogelijk en herstelde het leven enigszins. Maar inmiddels zijn we getroffen door een tweede golf. Die heeft nieuwe beperkingen tot gevolg gehad, ook voor de kerk.

Toch heeft de kerk de rug gerecht en zich dit jaar van haar meest krachtige kant laten zien. Als eerste: talloze gemeenten verzorgen inmiddels online vieringen en die vinden veel weerklank. Verder: gemeenteleden zoeken, vinden en bemoedigen elkaar op nieuwe manieren. En ten slotte: waar enigszins mogelijk wordt ook over de grens van de kerk heen gekeken om aan eenzaamheid en nood het hoofd te bieden. Coronatijd is ook een tijd om trots te zijn op de kerk.

Natuurlijk is er ook zorg. Minister-president Mark Rutte zei zaterdag jl. in zijn Protestantse Lezing*: "Corona is meer dan een virus alleen. Het is ook rouw, verlies en ontwrichting." Ook in de kerk ervaren we dat. We missen de kerkgang, het zingen en elkaar. We missen de vertrouwde rituelen van de zondagmorgen, de koffie en de verbondenheid. Regelmatig steekt ook vrees de kop op dat deze tijd voor de kerk blijvende gevolgen kan hebben. Dat maakt ons onzeker.

Midden in die onzekerheid werd ik afgelopen zondag opeens geraakt door het slotlied. 'De zorgeloze vogels melden dat Gij uw schepping niet vergeet.' Veel vogels zijn er op dit moment niet in ons land, de meesten bevinden zich in aanzienlijk zuidelijker streken. Maar waar ze ook zijn, ze laten horen dat God zijn schepping niet vergeet.

In die lijn stelde de minister-president zichzelf afgelopen zaterdagavond ook de vraag waar het geloof in essentie om draait. Zijn heel persoonlijke antwoord was: "Wie in God gelooft mag hoop hebben. En daar gaat een enorme troost van uit."

Geloven is hoop hebben. Ondanks het gemis van veel dat vertrouwd is, ondanks zorg over schade voor samenleving en kerk houden wij ons aan de hoop vast. De hoop dat God ons en die ons lief zijn zal behoeden. De hoop dat dit virus zal overgaan. De hoop ook dat het leven en de kerk zullen herstellen. Van die hoop gaat een enorme troost uit.

Van harte wil ik u als kerkenraden en gemeenten daarmee bemoedigen. Juist nu. Houd vol en houd moed. Troost elkaar, en biedt elkaar uitzicht. En vooral: blijf geloven. Want wie in God gelooft mag hoop hebben. Laten we elkaar daarom vasthouden in het vertrouwen dat de goede God zijn schepping niet vergeet.

*Gij hebt de bloemen op de velden
met koninklijke pracht bekleed.
De zorgeloze vogels melden
dat Gij uw schepping niet vergeet.
't Is alles een gelijkenis
van meer dan aards geheimenis.*

(lied 978: 3)

ds. Peter Verhoeff, classispredikant voor Noord-Holland

p.verhoeff@protestantsekerk.nl

06 1517 9374

* Voor de lezing van minister-president Rutte, zie <https://www.protestantsekerk.nl/>